

ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ

ເລກສບຸຮເລກສບຸຮເລກສບຸຮເລກສບຸຮ

ຮັບຮອງເອົາ ແລະ ເປີດຮັບການລົງນາມ, ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຕາມຍັດຕິຂອງສະມັດຊາໃຫຍ່

ເລກທີ 34/180 ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 1979

ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້: 3 ກັນຍາ 1981, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 27 (1)

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ລົງນາມ: 17 ກໍລະກົດ 1980, ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ 14 ສິງຫາ 1991

ອາລຳພະບົດ

ໂດຍຈິດຈຳໄດ້ວ່າ ກົດບັດຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ຍືນຍັນຄວາມເຫລື້ອມໃສຕໍ່ສິດທິພື້ນຖານ, ກຽດສັກສີ ແລະ ຄວາມປະເສີດຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ ຕໍ່ສິດທິສະເຫມີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ;

ໂດຍຈິດຈຳໄດ້ວ່າ ຖະແຫລງການສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດໄດ້ຍືນຍັນຄວາມສັກສິດກັບການບໍ່ຈຳແນກ ແລະ ບິ່ງໄວ້ວ່າ ມະນຸດທຸກຄົນ ລ້ວນແຕ່ເກີດມາຢ່າງເສລີ ແລະ ມີຄວາມສະເຫມີພາບກັນໃນດ້ານສິດ ແລະ ກຽດສັກສີ ແລະ ທຸກຄົນມີສິດ ແລະ ອິດສະລະພາບທຸກຢ່າງທີ່ໄດ້ບິ່ງໄວ້ໂດຍປາດສະຈາກການຈຳແນກໃດໆ, ໂດຍສະເພາະກັບທາງເພດ.

ໂດຍຈິດຈຳໄດ້ວ່າ ລັດພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາຂອງສິນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ ມີພັນທະຮັບປະກັນສິດສະເຫມີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍໃນການໄດ້ຮັບສິດທິທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ແລະ ວັດທະນະທຳ, ແລະ ສິດທິດ້ານ ພົນລະເມືອງ ແລະ ການເມືອງ;

ໂດຍເຫັນວ່າ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ສົ່ງເສີມຄວາມສະເຫມີພາບທາງດ້ານສິດທິລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ ຊຶ່ງ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ພາຍໃຕ້ການອຸປະຖຳຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ຂອງບັນດາອົງການວິຊາສະເພາະ;

ໂດຍຈິດຈຳໄດ້ວ່າ ບັນດາຍັດຕິ, ຖະແຫລງການ ແລະ ຂໍ້ສະເຫນີແນະ ທີ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ບັນດາອົງການວິຊາສະເພາະ ຮັບຮອງເອົາ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມສະເຫມີພາບດ້ານສິດທິ ລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ;

ດ້ວຍຄວາມຫວັງໄຍວ່າ ເຖິງຈະມີເອກກະສານດ້ານກົດໝາຍເຫລົ່ານີ້ກໍ່ຕາມ ແຕ່ການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງກໍ່ຍັງສືບຕໍ່ມີຢູ່ຢ່າງຫນັກຫນ່ວງ.

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສິນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, 'ປະມວນສິນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກຳຈັດ" ມາເປັນ "ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

ໂດຍຄຳນຶງໄດ້ວ່າ ການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຊຶ່ງ ແມ່ນການລະເມີດຫລັກການແຫ່ງຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານສິດທິ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືກຽດສັກສີຂອງຄວາມເປັນມະນຸດນັ້ນ ເປັນອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງໃນການປະກອບສ່ວນເຄື່ອນໄຫວໃນ ຊີວິດດ້ານການເມືອງ, ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງປະເທດຕົນ ໃນເງື່ອນໄຂອັນດຽວກັບເພດຊາຍ, ເປັນການ ຖ່ວງດິງຄວາມຢູ່ດີ-ກິນດີຂອງສັງຄົມແລະຄອບຄົວ, ແລະ ກິດກັ້ນແມ່ຍິງໃນການຮັບໃຊ້ປະເທດຂອງຕົນແລະນວນມະນຸດຈົນ ສຸດຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາ.

ດ້ວຍຄວາມຫວ່າງໄຍວ່າ ໃນສະພາບຄວາມຍາກຈົນນັ້ນ ແມ່ຍິງຈະມີເງື່ອນໄຂໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນການໄດ້ຮັບອາຫານ, ການປົນປົວສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກາລະໂອກາດໄດ້ຮັບວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການຕອບສະ ຫນອງຄວາມຕ້ອງການອື່ນໆ;

ໂດຍເຊື່ອຫມັ້ນວ່າ ການສ້າງລະບຽບເສດຖະກິດສາກົນໃໝ່ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ ນັ້ນ ຈະປະກອບສ່ວນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ;

ໂດຍຢ້າວ່າ ການລົບລ້າງລະບອບອາປາເທດ, ທຸກຮູບການຂອງລັດທີ່ແບ່ງແຍກເຊື້ອຊາດ, ການຈຳແນກເຊື້ອຊາດ, ລັດທີ່ລ່າເມືອງຂຶ້ນ, ລັດທີ່ລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່, ການຮຸກຮານ, ການຍຶດຄອງ ແລະ ການຄອບງຳຂອງຕ່າງປະເທດ, ການແຊກແຊງເຂົ້າໃນວຽກງານພາຍໃນຂອງລັດອື່ນນັ້ນ ມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ການຊົມໃຊ້ສິດຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງຍິງ ແລະ ຊາຍ;

ໂດຍຍືນຍັນວ່າ ການເພີ່ມທະວີສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມຫມັ້ນຄົງສາກົນ, ການຜ່ອນຄາຍຄວາມເຄັ່ງຕຶງລະຫວ່າງ ປະເທດ, ການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງລັດ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກລະບອບສັງຄົມແລະເສດຖະກິດ, ການຫລຸດຜ່ອນອາວຸດແບບທົ່ວໄປ ແລະ ແບບສັ້ນເຊິ່ງ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການຫລຸດຜ່ອນອາວຸດນິວຄະເລຍ ພາຍໃຕ້ການກວດກາຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີປະ ສິດທິພາບຂອງສາກົນ, ການຍືນຍັນເຖິງຫລັກການແຫ່ງຄວາມຍຸຕິທຳ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະ ໂຫຍດໃນການພົວພັນລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ການປະຕິບັດສິດຕິນິຍົມບັນຫາດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ສິດໄດ້ຮັບເອກກະລາດ ຂອງປະຊາຊົນທີ່ຕົກຢູ່ໃຕ້ການຄອບງຳຂອງພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນ ແລະ ການຍຶດຄອງຂອງຕ່າງຊາດ, ພ້ອມທັງເຄົາລົບອະທິ ປະໂຕແຫ່ງຊາດ ແລະ ຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນນັ້ນ ຈະສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າທາງສັງຄົມ ແລະ ຈາກນັ້ນ ກໍ່ຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງຄວາມສະເໝີພາບອັນເຕັມສ່ວນລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ;

ໂດຍເຊື່ອຫມັ້ນວ່າ ການພັດທະນາຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງປະເທດນຶ່ງ, ຄວາມຢູ່ດີ-ກິນດີຂອງໂລກ ແລະ ອຸດົມຄະຕິສັນຕິພາບນັ້ນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງຫລາຍທີ່ສຸດ ດ້ວຍເງື່ອນໄຂທີ່ສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍໃນ ທຸກຂົງ ເຂດວຽກງານ.

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, 'ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກຳຈັດ" ມາເປັນ "ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

ໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ຄວາມສຳຄັນຂອງການປະກອບສ່ວນອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງແມ່ຍິງເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຢູ່ດີກິນດີຂອງຄອບຄົວ ແລະ ໃນການພັດທະນາສັງຄົມ ຊຶ່ງ ຜ່ານມາບໍ່ໄດ້ຖືກຍອມຮັບນັບຖືຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ຄວາມສຳຄັນທາງດ້ານສັງຄົມຂອງຄວາມເປັນແມ່ ແລະ ບົດບາດພໍ່ແມ່ໃນຄອບຄົວແລະໃນການລ້ຽງດູລູກ, ແລະ ເຫັນໄດ້ວ່າ ບົດບາດຂອງແມ່ຍິງໃນການໃຫ້ກຳເນີດນັ້ນບໍ່ຄວນເປັນພື້ນຖານຂອງການຈຳແນກ ແຕ່ວ່າ ການລ້ຽງດູລູກນັ້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ທົ່ວສັງຄົມ.

ໂດຍຮູ້ສຶກໄດ້ວ່າ ບົດບາດແບບເກົ່າຂອງທັງຍິງແລະຊາຍຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະ ຢູ່ໃນສັງຄົມ ຈະຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງເພື່ອ ບັນລຸເຖິງຄວາມສະເໝີພາບຢ່າງເຕັມສ່ວນລະຫວ່າງຍິງແລະຊາຍ;

ໂດຍຕັດສິນໃຈວ່າ ຈະປະຕິບັດຫລັກການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຖະແຫລງການວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈເອົາມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການກຳຈັດການຈຳແນກ ແລະ ການສະແດງອອກໃນທຸກຮູບການ;

ລັດພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ຕົກລົງກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ພາກທີ I

ມາດຕາ 1

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ຄຳວ່າ “ການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ” ໝາຍເຖິງທຸກຮູບການແບ່ງແຍກ, ການກົດກັນບໍ່ໃຫ້ເຂົາຮ່ວມ ຫລື ການຈຳກັດໂດຍເຫດຜົນທາງເພດ, ຊຶ່ງມີຜົນ ຫລື ມີຈຸດປະສົງແຕະຕ້ອງ ຫລື ປະຕິເສດການຮັບຮູ້, ການຊົມໃຊ້ ຫລື ການປະຕິບັດສິດທິມະນຸດ ແລະ ອິດສະລະພາບພື້ນຖານຂອງແມ່ຍິງໃນດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ, ພົນລະເຮືອນ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ ໂດຍບໍ່ຖືວ່າ ຈະເປັນໂສດຫລືບໍ່ກໍ່ຕາມ, ແລະ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບຂອງ ຍິງແລະ ຊາຍ.

ມາດຕາ 2

ລັດພາຄີຕ່າງປະນາມການຈຳແນກແມ່ຍິງໃນທຸກຮູບການ, ເຫັນດີດຳເນີນນະໂຍບາຍກຳຈັດການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງດ້ວຍວິທີທີ່ເໝາະສົມໂດຍໄວ. ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວນີ້ ລັດພາຄີຮັບວ່າຈະ:

- (ກ). ບັນຍັດຫລັກການແຫ່ງຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງແລະຊາຍໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງຊາດຂອງຕົນ ຫລື ໃນນິຕິກຳທີ່ເໝາະສົມ ຖ້າວ່າບັນດາກົດໝາຍດັ່ງກ່າວບໍ່ທັນໄດ້ລະບຸໄວ້ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການປະຕິບັດຫລັກການນີ້ໃນພາກຕົວຈິງ, ໂດຍຜ່ານກົດໝາຍ ແລະ ວິທີການອື່ນໆທີ່ເໝາະສົມ;

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, 'ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ “ການກຳຈັດ” ມາເປັນ “ການລົບລ້າງ” ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

- (ຂ). ເອົາມາດຕະການນິຕິບັນຍັດ ແລະ ມາດຕະການອື່ນໆທີ່ເໝາະສົມ ລວມທັງ ການລົງໂທດໃນເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ເພື່ອເກືອດທຳມະຊາດການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ;
- (ຄ). ສ້າງໃຫ້ມີການປົກປ້ອງສິດທິຂອງແມ່ຍິງດ້ວຍກົດໝາຍ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍ ແລະ ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງແມ່ຍິງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ດ້ານການກະທຳແບບຈຳແນກທຸກຢ່າງ ໂດຍຜ່ານ ສານຍຸຕິທຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະຖາບັນອື່ນໆຂອງລັດທີ່ມີສິດອຳນາດຕັດສິນ;
- (ງ). ບໍ່ມີການກະທຳໃດໆ ຫລື ພິດຕິກຳໃດໆທີ່ຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຈະຮັບປະກັນວ່າ ບັນດາອົງການ ແລະ ສະຖາບັນຂອງລັດ ຈະຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມພັນທະເຫລົ່ານີ້;
- (ຈ). ເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກຳຈັດການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຈະເປັນຂອງບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ຫລື ວິສາຫະກິດໃດກໍ່ຕາມ;
- (ສ). ເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ, ລວມທັງການອອກກົດໝາຍ, ເພື່ອດັດແກ້ ຫລື ລົບລ້າງກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ພິດຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ຊຶ່ງເປັນການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ;
- (ຊ). ລົບລ້າງທຸກຂໍ້ບັນຍັດທາງດ້ານອາຍາ ຊຶ່ງເປັນການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ.

ມາດຕາ 3

ລັດພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນທຸກດ້ານ, ໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນດ້ານການເມືອງ, ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ລວມທັງມາດຕະການດ້ານນິຕິບັນຍັດ ເພື່ອຮັບປະກັນພັດທະນາ ແລະ ສິ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ເພື່ອຄ້ຳປະກັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດ ແລະ ຊົມໃຊ້ສິດທິນະນຸດ ແລະ ອິດສະລະພາບ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍ.

ມາດຕາ 4

1. ການທີ່ລັດພາຄີເອົາມາດຕະການພິເສດຊົ່ວຄາວ ແນໃສ່ເລັ່ງລັດສິ່ງເສີມການຮັບຮູ້ສະຖານະພາບແຫ່ງຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງແລະຊາຍ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການຈຳແນກຕາມທີ່ໄດ້ນິຍາມໄວ້ຢູ່ໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ແຕ່ວ່າໃນວິທີທາງໃດກໍ່ຕາມ ຈະຕ້ອງບໍ່ກໍ່ໃຫ້ມີເຫດຜົນຕາມມາຄີການຮັກສາມາດຕະຖານທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບ ຫລື ມີລັກສະນະແຕກຕ່າງ. ມາດຕະການ ເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ຖືກຮັກສາໄວ້ຕໍ່ໄປ ໃນເມື່ອເປົ້າໝາຍຂອງຄວາມສະເໝີພາບດ້ານໂອກາດ ແລະ ການປະຕິບັດນັ້ນ ໄດ້ບັນລຸເຖິງຄວາມສຳເລັດແລ້ວ.

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົນສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິນະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ “ການກຳຈັດ” ມາເປັນ “ການລົບລ້າງ” ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

2. ການທີ່ລັດພາຄິເອົາມາດຕະການພິເສດ, ລວມທັງມາດຕະການທີ່ບັນຈຸໄວ້ໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ທີ່ແນໃສ່ປົກປ້ອງ ຄວາມ ເປັນແມ່ນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການຈຳແນກ.

ມາດຕາ 5

ລັດພາຄິຈະຕ້ອງເອົາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອ:

- (ກ). ດັດແກ້ຮູບການ ແລະ ແບບຢ່າງມາລະຍາດສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໂດຍແນໃສ່ ເພື່ອຈຳກັດຄວາມອັກຄະຕິ, ຮິດຄອງປະເພນີ ແລະ ການປະພຶດອື່ນໆ ທີ່ເກີດມາຈາກຜື່ນຖານຄວາມຄິດທີ່ຖື ຕໍ່າຖືສູງລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ຫລື ບົດບາດແບບຕາຍຕົວຂອງທັງສອງເພດ;
- (ຂ). ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການສຶກສາອົບຮົມໃນຄອບຄົວ ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງບົດບາດໃນການເປັນແມ່ ຊຶ່ງ ແມ່ນໜ້າທີ່ດ້ານສັງຄົມອັນນຶ່ງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຮັບຮູ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຍິງແລະຊາຍໃນ ການລ້ຽງດູລູກ ແລະ ພັດທະນາສິ່ງເສີມລູກຂອງຕົນ, ຊຶ່ງ ເປັນທີ່ເຂົາໃຈວ່າ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ອັນຜື່ນຖານ ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກໃນທຸກກໍລະນີ.

ມາດຕາ 6

ລັດພາຄິຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕາການທີ່ເໝາະສົມ ລວມທັງນິຕິບັນຍັດ ເພື່ອປາບປາມທຸກຮູບການຄ້າຂາຍ ແລະ ການຂຸດຮີດແມ່ຍິງຈາກການເປັນໂສເພນີຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພາກ II

ມາດຕາ 7

ລັດພາຄິຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕາການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກຳຈັດການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຊີວິດການເມືອງ ແລະ ຊີວິດ ທາງລັດຖະການ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງມີສິດທິທຳທຽມກັບເພດຊາຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (ກ). ລົງຄະແນນສຽງໃນທຸກການເລືອກຕັ້ງ ແລະ ການລົງປະຊາມະຕິ ພ້ອມທັງມີສິດສະໜັກຮັບເລືອກຕັ້ງເຂົາໃນ ອົງການທີ່ມາຈາກການເລືອກຕັ້ງຂອງປະຊາຊົນ;

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກຳຈັດ" ມາເປັນ "ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

(ຂ). ເຂົາຮ່ວມໃນການກຳໜົດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ, ເຂົາຮັບຕຳແໜ່ງທາງ
ລັດຖະການ ແລະ ປະຕິບັດທຸກໜ້າທີ່ລັດຖະການໃນທຸກລະດັບຂອງອົງການບໍລິຫານລັດ;

(ຄ). ເຂົາຮ່ວມໃນທຸກອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະມາຄົມທີ່ ບໍ່ແມ່ນຂອງລັດຖະບານ ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດສັງຄົມ ແລະ ການເມືອງຂອງປະເທດ.

ມາດຕາ 8

ລັດພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕາການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງມີໂອກາດຢ່າງເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ ແລະ ປາດສະຈາກການຈຳແນກໃດໆ ໃນການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານຂອງຕົນຢູ່ໃນເວທີສາກົນ ແລະ ເຂົາຮ່ວມວຽກງານ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 9

1. ລັດພາຄີຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດແກ່ແມ່ຍິງມີຄວາມສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍ ໃນການເອົາສັນຊາດ, ການປ່ຽນ ຫລື ການຮັກສາສັນຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລັດພາຄີຈະຕ້ອງ ຮັບປະກັນ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ບໍ່ໃຫ້ການສົນລິດກັບຄົນຕ່າງຊາດ ຫລື ການປ່ຽນສັນຊາດຂອງຜົວໃນໄລຍະສົມລົດ ເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງຂອງສັນຊາດເມຍຢ່າງອັດຕະໂນມັດ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ຫລື ບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຮັບເອົາສັນຊາດຂອງຜົວ.
2. ລັດພາຄີຈະຕ້ອງ ໃຫ້ສິດແກ່ແມ່ຍິງຢ່າງສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍໃນການເລືອກສັນຊາດຂອງລູກ.

ພາກທີ່ III

ມາດຕາ 10

ລັດພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕາການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກຳຈັດການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສິດສະເໝີພາບເທົ່າທຽມກັນກັບເພດຊາຍ ໃນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນ:

(ກ). ໃນເງື່ອນໄຂອັນດຽວກັນ, ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການແນະນຳກ່ຽວກັບອາຊີບ ແລະ ວິຊາຊີບ, ໄດ້ເຂົ້າຮັບການສຶກສາ

ແລະ ຮັບໃບປະກາດສະນິຍະບັດໃນສະຖາບັນການສຶກສາທຸກປະເພດ ທັງຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຕົວເມືອງ. ຄວາມສະເໝີພາບນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກຮັບປະກັນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນຂັ້ນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຂັ້ນອະນຸບານສຶກສາ, ສາມັນສຶກສາ, ການຊ່າງ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາດ້ານວິຊາການຊ່າງຊັ້ນສູງ ກໍ່ຄືຢູ່ໃນໂຮງຮຽນຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບທຸກປະເພດ;

- (ຂ). ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການສຶກສາໃນຫລັກສູດອັນດຽວກັນ, ການສອບເສັງອັນດຽວກັນ, ຈາກຄູອາຈານທີ່ມີຄວາມສາມາດລະດັບມາດຕະຖານດຽວກັນ ແລະ ໃນຕົກໂຮງຮຽນດຽວກັນ ແລະ ດ້ວຍອຸປະກອນການສິດສອນທີ່ມີຄຸນນະພາບອັນດຽວກັນ;
- (ຄ). ການກຳຈັດຄວາມຄິດແບບຕາຍຕົວກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງຍິງແລະຊາຍຢູ່ໃນທຸກລະດັບ ແລະ ໃນທຸກຮູບການສຶກສາ ໂດຍ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການສຶກສາຮ່ວມກັນ ແລະ ການສຶກສາປະເພດອື່ນໆ ຊຶ່ງ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ບັນລຸເຖິງເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ແລະ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນດ້ວຍການດັດແປງປຶ້ມຕຳລາ, ໂຄງການສິດສອນ ພ້ອມດ້ວຍການປັບປຸງວິທີສິດສອນ;
- (ງ). ໃຫ້ໂອກາດອັນດຽວກັນແກ່ແມ່ຍິງໃນການຮັບທຶນການສຶກສາ ແລະ ເງິນອຸດໜູນການສຶກສາອື່ນໆ;
- (ຈ). ໃຫ້ໂອກາດອັນດຽວກັນແກ່ແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນໂຄງການຕ່າງໆໃນການສືບຕໍ່ການສຶກສາ ລວມທັງໂຄງ ການປະຊາສຶກສາ ແລະ ບຳລຸງວິຊາຊີບ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນໂຄງການທີ່ແນໃສ່ຫລຸດຜ່ອນຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານລະດັບການສຶກສາລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍໃນເວລາອັນໄວເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້.
- (ສ). ການຫລຸດຜ່ອນອັດຕາການອອກໂຮງຮຽນຂອງເດັກຍິງ ແລະ ການສ້າງໂຄງການການສຶກສາສຳລັບແມ່ຍິງທີ່ໄດ້ ອອກໂຮງຮຽນກ່ອນຈົບການສຶກສາ;
- (ຊ). ໃຫ້ໂອກາດອັນດຽວກັນແກ່ແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງທ້າວທັນໃນການກິລາ ແລະ ກາຍະສຶກສາ;
- (ຍ). ການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການສຶກສາສະເພາະ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ການແນະນຳໃນການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ເບິ່ງແຍງຄວາມຢູ່ດີກິນດີຂອງຄອບຄົວ, ລວມທັງ ຂ່າວສານ ແລະ ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການວາງແຜນຄອບຄົວ.

ມາດຕາ 11

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, 'ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິນະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກຳຈັດ" ມາເປັນ "ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

1. ບົນພື້ນຖານ ຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ ລັດຜາຄິຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕາການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກຳຈັດ ການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນການປະກອບວຽກເຮັດງານທຳ ທີ່ງື່ນ ກໍ່ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງມີສິດອັນດຽວກັນກັບເພດຊາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ:

- (ກ). ສິດເຮັດວຽກງານອັນເປັນສິດທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງມະນຸດທຸກຄົນ.
- (ຂ). ສິດໄດ້ຮັບໂອກາດອັນດຽວກັນ, ໃນການປະກອບວຽກເຮັດງານທຳ, ລວມທັງ ເງື່ອນໄຂອັນດຽວກັນໃນການ ຖືກຄັດເລືອກເອົາເຂົາເຮັດວຽກງານ;
- (ຄ). ສິດໃນການເລືອກວິຊາຊີບ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳ, ສິດເລື່ອນຊັ້ນ, ສິດໃນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງໜ້າທີ່ວຽກ ງານ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ເງື່ອນໄຂສະດວກໃນການຮັບໃຊ້ວຽກງານ ແລະ ສິດໄດ້ຮັບການຝຶກອົບ ຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາຊີບ, ລວມທັງການຝຶກງານ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ ແລະ ຍົກລະດັບ.
- (ງ). ສິດໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານ ແລະ ເງິນອຸດໜູນອື່ນໆຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ສິດໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ແບບດຽວກັນໃນໜ້າທີ່ວຽກງານເທົ່າທຽມກັນ, ທັງໄດ້ຮັບຄວາມສະເໝີພາບໃນການຕິລາຄາຄຸນນະພາບ ຂອງວຽກງານ;
- (ຈ). ສິດໄດ້ຮັບການປະກັນໄພສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໃນກໍລະນີອອກບຳນານ, ຫວ່າງງານ, ເຈັບປ່ວຍ, ເສຍອົງຄະ ແລະ ໄວຊະລາ ແລະ ການຂາດຄວາມສາມາດໃນການອອກແຮງງານ, ພ້ອມດ້ວຍສິດລາຟັກ ໂດຍໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ;
- (ສ). ສິດໄດ້ຮັບການປົນປົວສຸຂະພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມປອດໄພ, ລວມທັງການປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ບໍ່ໃຫ້ສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການໃຫ້ກຳເນີດແກ່ເດັກ.

2. ເພື່ອສະກັດກັ້ນການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຍ້ອນເຫດຜົນດ້ານສົມລົດ ຫລື ເຫດຜົນຂອງຄວາມເປັນແມ່ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນສິດ ເຮັດວຽກຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ລັດຜາຄິຈະຕ້ອງເອົາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (ກ). ເກືອດຫ້າມ, ໂດຍການວາງມາດຕະການລົງໂທດ, ການໄລ່ແມ່ຍິງອອກຈາກການຍ້ອນຖືພາ ຫລື ລາຟັກ ເພື່ອເກີດລູກ ແລະ ການຈຳແນກການໄລ່ແມ່ຍິງອອກຈາກການໂດຍເຫດຜົນດ້ານການສົມລົດ;
- (ຂ). ປະກາດນຳໃຊ້ລະບອບການລາຟັກເກີດລູກໂດຍບໍ່ຕັດເງິນເດືອນ ຫລື ໄດ້ຮັບເງິນອຸດໜູນດ້ານສັງຄົມທີ່ ເໝາະ ສົມ ໂດຍປາດສະຈາກການສູນເສຍວຽກງານ, ຄວາມອາວຸໂສ ຫລື ເງິນຊ່ວຍເຫລືອດ້ານສັງຄົມ;

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, 'ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກຳຈັດ" ມາເປັນ "ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

- (ຄ). ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການສະໜອງການບໍລິການສັງຄົມທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອພໍ່ແມ່ໃຫ້ສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ພັນທະ ໃນຄອບຄົວ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ວຽກງານ ແລະ ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຊີວິດສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ລັດຕ້ອງສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຕາໜ່າງສູນລ້ຽງເດັກ;
- (ງ). ໃຫ້ການປຶກສາປ່ອງພິເສດແກ່ແມ່ຍິງໃນໄລຍະການຖືພາ ຢູ່ໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ມີຄວາມອັນຕະລາຍ.

3. ລະບຽບກົດໝາຍປຶກສາປ່ອງ ຊຶ່ງພົວພັນກັບບັນຫາທີ່ຍັງໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນຢ່າງເປັນໄລຍະ ຕາມການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານວິດທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຈະຕ້ອງໄດ້ດັດແກ້ຄືນໃໝ່, ລົບລ້າງ ຫລື ຕໍ່ອາຍຸ ຕາມຄວາມຈໍາເປັນ.

ມາດຕາ 12

ບົນພື້ນຖານ ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ລັດພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕາການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອ ກໍາຈັດການ ຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນຂົງເຂດການຮັກສາສຸຂະພາບ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການບໍລິການດ້ານການປົນ ປົວສຸຂະພາບ ຊຶ່ງ ລວມທັງການວາງແຜນຄອບຄົວ.

ເຖິງຈະມີຂັ້ນຍັດຂອງວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ແລ້ວກໍຕາມ, ລັດພາຄີຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບ ການດູແລ ທີ່ເໝາະສົມໃນເວລາຖືພາ, ຄອດລູກ ແລະ ໄລຍະຫລັງຄອດ, ເມື່ອຈໍາເປັນ, ກໍ່ໃຫ້ການເບິ່ງແຍງແບບບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ, ພ້ອມທັງ ການ ໃຫ້ອາຫານທີ່ພຽງພໍຕະຫລອດໄລຍະການຖືພາ ແລະ ການລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມແມ່.

ມາດຕາ 13

ບົນພື້ນຖານ ຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ລັດພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕາການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກໍາຈັດ ການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຊີວິດດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ:

- (ກ). ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສໍາລັບຄອບຄົວ;
- (ຂ). ສິດໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານ, ເງິນຈໍານອງ ແລະ ຮູບການສິນເຊື່ອອື່ນໆ;
- (ຄ). ສິດເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວດ້ານການພັກຜ່ອນຢ່ອນອາລົມ, ກິລາ ແລະ ຊີວິດວັດທະນະທໍາຮອບດ້ານ.

ມາດຕາ 14

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກໍາຈັດ" ມາເປັນ "ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

ລັດພາຄີຈະຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສະເພາະຂອງແມ່ຍິງຊົນນະບົດ ແລະ ບົດບາດສຳຄັນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການຕໍ່ສູ້ເພື່ອເອົາຊີວິດຢູ່ລອດທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຄອບຄົວ, ລວມທັງວຽກງານຢູ່ໃນຂະແໜງການເສດຖະກິດທີ່ບໍ່ສ້າງລາຍໄດ້ເປັນເງິນຕາ ແລະ ຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕາການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂັ້ນຍັດຂອງສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຕໍ່ແມ່ຍິງໃນເຂດຊົນນະບົດ.

ລັດພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕາການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກຳຈັດການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ. ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ລັດພາຄີຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ເຂາຮ່ວມ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນຈະຕ້ອງຮັບປະກັນ:

- (ກ). ສິດເຂາຮ່ວມໃນການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາທຸກລະດັບ.
- (ຂ). ສິດຊົມໃຊ້ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ເໝາະສົມ, ລວມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຄຳປຶກສາ ແລະ ການບໍລິການໃນຂົງເຂດການວາງແຜນຄອບຄົວ;
- (ຄ). ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງຈາກໂຄງການປະກັນໄພສັງຄົມ;
- (ງ). ສິດໄດ້ຮັບການອົບຮົມ ແລະ ການສຶກສາໃນທຸກຮູບການ, ທັງໃນລະບົບ ແລະ ນອກລະບົບ, ລວມທັງປະຊາສຶກສາ ແລະ ການບຳລຸງວິຊາຊີບ. ນອກຈາກນັ້ນ ກໍໄດ້ຜົນປະໂຫຍດການສຶກສາສຳລັບຊຸມຊົນ ແລະ ການຂະຫຍາຍການບໍລິການການສຶກສາຕ່າງໆ, ເພື່ອແນໃສ່ຍົກລະດັບຄວາມຊຳນິຊຳ ນານທາງດ້ານເຕັກນິກ;
- (ຈ). ສິດຈັດຕັ້ງໜ່ວຍຊ່ວຍເຫລືອຕົນເອງ ແລະ ສະຫະກອນ ເພື່ອແມ່ຍິງມີໂອກາດສະເໝີພາບດ້ານເສດຖະກິດໂດຍຜ່ານ ການປະກອບວຽກເຮັດງານທຳ ຫລື ການປະກອບກິດຈະການລ່ວນຕົວ;
- (ສ). ສິດເຂາຮ່ວມທຸກໆການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຊຸມຊົນ;
- (ຊ). ສິດໄດ້ຮັບສິນເຊື່ອ ແລະ ເງິນກູ້ສຳລັບການກະສິກຳ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຕະຫລາດ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປະຕິບັດເທົ່າທຽມກັນໃນການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ແລະ ທີ່ດິນເພື່ອການກະເສດ, ລວມທັງ ໂຄງການ ຍົກຍ້າຍຈັດສັນທີ່ຢູ່ທຳກິນຄືນໃໝ່;
- (ຢ). ສິດໄດ້ຮັບເງື່ອນໄຂໃນການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີ, ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນໃນສ່ວນທີ່ຜົວພັນກັບວຽກງານຈັດສັນເຄຫະສະຖານ, ການອະນາໄມ, ການສະໜອງໄຟຟ້າ ແລະ ນ້ຳປະປາ, ພາຫະນະການຂົນສົ່ງ ແລະ ຄົນນະນາ ຄົນ.

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສິນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, 'ປະມວນສິນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິນະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກຳຈັດ" ມາເປັນ "ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

ພາກທີ IV

ມາດຕາ 15

1. ລັດພາຄີຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດແກ່ແມ່ຍິງມີຄວາມສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ.
2. ໃນບັນຫາທາງພົນລະເຮືອນ, ລັດພາຄີຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດແກ່ແມ່ຍິງມີຖານະດ້ານກົດໝາຍອັນດຽວກັນກັບເພດຊາຍ ແລະ ກໍ່ມີໂອກາດໃຊ້ຖານະດັ່ງກ່າວຄືກັນ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ, ລັດພາຄີຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດສະເໝີພາບແກ່ແມ່ຍິງໃນການເຮັດສັນຍາ ແລະ ໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ, ແລະ ຈະຕ້ອງຖືແມ່ຍິງເປັນບຸກຄົນທີ່ສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ.
3. ລັດພາຄີເຫັນດີວ່າທຸກສັນຍາ ແລະ ເອກກະສານຂອງເອກກະຊົນທັງໝົດທີ່ມີຜົນດ້ານກົດໝາຍ ຊຶ່ງຈຳກັດຖານະດ້ານກົດ ໝາຍຂອງແມ່ຍິງນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືວ່າ ໂມຄະ ແລະ ຖືກລົບລ້າງ.
4. ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ ທາງດ້ານກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສັນຈອນໄປນາ ແລະ ອິດສະລະພາບໃນການເລືອກທີ່ຢູ່ຊົ່ວຄາວ ແລະ ຖາວອນ.

ມາດຕາ 16

1. ລັດພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕາການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກຳຈັດການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນທຸກບັນຫາ ທີ່ພົວພັນເຖິງການສົນລິດ ແລະ ສາຍພົວພັນຄອບຄົວ, ແລະ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໂດຍສະເພາະ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນສິດດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - (ກ). ມີສິດທີ່ອັນດຽວກັນໃນການສົນລິດ;
 - (ຂ). ມີສິດທີ່ອັນດຽວກັນໃນການເລືອກຄູ່ສົນລິດ ຢ່າງເປັນອິດສະລະ ແລະ ການສົນລິດຈະມີຂຶ້ນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການເຫັນດີເຫັນພ້ອມຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ຄວາມສະໝັກໃຈຂອງທັງຄູ່.
 - (ຄ). ມີສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນດຽວກັນຕະຫລອດໄລຍະຢູ່ຮ່ວມກັນ ແລະ ໃນເວລາຢ່າຮ້າງ;

- (໘). ມີສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນດຽວກັນຕໍ່ລູກໃນຖານະເປັນພໍ່ແມ່ນຳກັນ ໂດຍບໍ່ກ່ຽວກັບການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງງານນຳກັນແລ້ວ ຫລື ບໍ່. ໃນທຸກກໍລະນີຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກຕ້ອງສຳຄັນເໝາະສົມສິ່ງອື່ນໃດ;
- (ຈ). ມີສິດຕັດສິນອັນດຽວກັນ ຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຢ່າງເປັນອິດສະລະໃນການກຳໜົດຈຳນວນ ແລະ ໄລຍະຫ່າງຂອງລູກ, ແລະ ມີສິດໄດ້ຮັບຂ່າວສານຂໍ້ມູນ, ການສຶກສາ ແລະ ວິທີການຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ເຂົາເຈາະສາ ມາດໃຊ້ສິດເຫລົ່ານີ້ໄດ້.
- (ສ). ມີສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນດຽວກັນໃນຖານະເປັນຜູ້ດູແລ, ຮັກສາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ປົກຄອງເດັກ, ແລະ ໃນການຮັບເອົາເປັນລູກລ້ຽງ ຫລື ໃນບັນດາສະຖາບັນທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ສຳລັບປະເທດທີ່ກຳໜົດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ; ໃນທຸກກໍລະນີຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກຈະຕ້ອງເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ;
- (ຊ). ໃນຖານະເປັນຄູ່ສົນລົດກັນ ທັງສອງມີສິດເທົ່າທຽມກັນໃນການເລືອກການສະກຸນ, ວິຊາສະເພາະ ແລະ ອາຊີບ;
- (ຍ). ຄູ່ສົນລົດມີສິດທິຄືກັນ ໃນກຳມະສິດ, ການຫາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ, ການຊົມໃຊ້ ແລະ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບຊັບສິນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະມີການຄິດມູນຄ່າ ຫລືບໍ່ກໍຕາມ.

2. ການໝັ້ນ ແລະ ການແຕ່ງງານໃຫ້ເດັກ ຈະບໍ່ມີຜົນທາງດ້ານກົດໝາຍ, ແລະ ລັດຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນລວມທັງມາດຕະການທາງດ້ານນິຕິບັນຍັດ ເພື່ອກຳໜົດລະອຽດອາຍຸກະສຽນຕໍ່າສຸດຂອງຜູ້ມີສິດແຕ່ງງານ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດທະບຽນສົນລົດຢູ່ຫ້ອງການຂອງລັດນັ້ນເປັນກົດບັງຄັບ.

ພາກທີ V

ມາດຕາ 17

1. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການພິຈາລະນາເບິ່ງຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ຕໍ່ໄປນີ້ ເອີ້ນວ່າ ຄະນະກຳມະການ) ຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງໃນເວລາສົນທິສັນຍາເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັ້ນຈະປະກອບດ້ວຍຊ່ຽວຊານ 18 ຄົນ ທີ່ມີສິນລະທຳ ແລະ ຄວາມສາມາດສູງ ໃນຂົງເຂດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ 23ຄົນ ຫລັງຈາກການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫລື ການເຂາຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງລັດທີ່ 35. ລັດພາຄີ ຈະເລືອກຕັ້ງເອົາສະມາຊິກຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຊຶ່ງ ແມ່ນຊ່ຽວຊານທີ່ເປັນຜົນລະ

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົນສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, 'ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກຳຈັດ" ມາເປັນ"ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

ເມືອງຂອງຕົນ ແລະ ຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ໃນຖານະສ່ວນຕົວ, ໂດຍສະເລ່ຍຢ່າງເໝາະສົມຕາມພູມສາດ, ທັງເປັນຕົວແທນຂອງອະລິຍະທຳ ແລະ ລະບົບກົດໝາຍທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ.

2. ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງເລືອກຕັ້ງດ້ວຍການລົງຄະແນນສຽງປິດລັບ ເອົາບຸກຄົນຕາມບັນຊີລາຍຊື່ທີ່ລັດພາຄິສົ່ງເຂົາສະໜັກ. ລັດພາຄິສານາດສົ່ງຜູ້ສະໜັກໄດ້ລັດລະ 1 ຄົນ, ຊຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງຂອງຕົນ.
3. ການເລືອກຕັ້ງຄັ້ງທຳອິດຈະຈັດໃຫ້ມີຂັ້ນພາຍໃນ 6 ເດືອນ ຫລັງຈາກສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ຢ່າງຊ້າທີ່ສຸດ 3 ເດືອນກ່ອນການເລືອກຕັ້ງແຕ່ລະຄັ້ງ, ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະຕ້ອງສົ່ງຈົດໝາຍເຊັນເຖິງລັດພາຄິ ເພື່ອໃຫ້ສະເໜີຜູ້ສະໜັກຂອງຕົນພາຍໃນ 2 ເດືອນ. ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະຈັດລຽງລາຍຊື່ຜູ້ສະໜັກຕາມລຳດັບຕົວອັກສອນ ໂດຍບອກແຈ້ງລັດພາຄິທີ່ໄດ້ສະເໜີຜູ້ສະໜັກດັ່ງກ່າວ ແລະ ສົ່ງບັນຊີນັ້ນໄປໃຫ້ລັດພາຄິຊາບ.
4. ການເລືອກຕັ້ງເອົາສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການ ຈະຖືກຈັດຂຶ້ນຢູ່ໃນກອງປະຊຸມລັດພາຄິ ຊຶ່ງ ຮຽກໂຮມໂດຍເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ຈັດຂຶ້ນທີ່ສຳນັກງານໃຫຍ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ. ໃນກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວ ໂດຍມີສອງສ່ວນສາມຂອງລັດພາຄິເຂົາຮ່ວມເປັນອົງປະຊຸມນັ້ນ, ບຸກຄົນມີຖືກເລືອກຕັ້ງເຂົາຢູ່ໃນຄະນະກຳມະການແມ່ນຜູ້ສະໜັກທີ່ໄດ້ຄະແນນສຽງຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນສຽງສ່ວນຫລາຍກວ່າເຄິ່ງນຶ່ງຂອງຜູ້ຕາງໜ້າຂອງລັດພາຄິທີ່ມີໜ້າເຂົາຮ່ວມ ແລະ ລົງຄະແນນສຽງໃນກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວ.
5. ສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການຈະຖືກເລືອກຕັ້ງເຂົາດຳລົງຕຳແໜ່ງຊຸດລະ 4 ປີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ອາຍຸການຂອງກຳມະການ 9 ຄົນ ທີ່ຖືກເລືອກຕັ້ງໃນຄັ້ງທຳອິດນັ້ນ ຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົບກຳໜົດ 2 ປີ; ພາຍຫລັງການເລືອກຕັ້ງໃນຄັ້ງທຳອິດ, ປະທານຂອງຄະນະກຳມະການຈະເລືອກເອົາສະມາຊິກ 9 ຄົນນີ້ໂດຍການຈົກສະຫລາກ.
6. ການເລືອກຕັ້ງເອົາສະມາຊິກເພີ່ມເຕີມອີກ 5 ຄົນ ຂອງຄະນະກຳມະການນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກຈັດຂຶ້ນຕາມຂັ້ນຍັດຂອງວັກ 2, 3 ແລະ 4 ຂອງມາດຕານີ້, ຫລັງຈາກມີການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫລື ການເຂົາຮ່ວມເປັນພາຄິຂອງລັດທີ່ 35. ອາຍຸການຂອງສະມາຊິກເພີ່ມເຕີມ 2 ຄົນທີ່ຖືກເລືອກຕັ້ງໃນໂອກາດນີ້ ຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົບກຳໜົດ 2 ປີ, ປະທານຂອງຄະນະກຳມະການຈະເລືອກເອົາສະມາຊິກ 2 ຄົນໂດຍການຈົກສະຫລາກ.
7. ເພື່ອປຽນແທນຕຳແໜ່ງຫວ່າງທີ່ມີຂັ້ນຜິດປົກກະຕິ, ລັດພາຄິ ທີ່ມີຊ່ຽວຊານອອກຈາກໜ້າທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການ ຈະຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຊ່ຽວຊານຄົນໃໝ່ ທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ຄະນະ ກຳມະການຮັບຮອງເອົາ.
8. ດ້ວຍຄວາມເຫັນດີຂອງສະມັດຊາໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ, ສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບເງິນເດືອນຈາກຄັງງົບປະມານຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ສະມັດຊາໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດຈະຕົກລົງຕາມຄວາມສຳຄັນຂອງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ.

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົນສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, 'ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກຳຈັດ" ມາເປັນ "ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້
ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

9. ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດຈະປະກອບພະນັກງານທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ອຸປະກອນອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຄະນະກຳມະການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຕາມສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃຫ້ສຳເລັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 18

1. ລັດພາຄີຮັບປະກັນວ່າຈະສົ່ງບົດລາຍງານໄປຍັງເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອໃຫ້ຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາ . ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຈະລາຍງານກ່ຽວກັບມາດຕະການດ້ານນິຕິບັນຍັດ, ຕຸລາການ, ບໍລິຫານ ຫລື ມາດຕະການດ້ານອື່ນໆ ທີ່ຕົນໄດ້ໃຊ້ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂັ້ນບັນຍັດຂອງສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ເກີດຜົນ, ແລະ ກ່ຽວກັບຄວາມຄິດໝ້າໃນການປະຕິບັດສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້:

(ກ). ພາຍໃນນຶ່ງປີ ຫລັງຈາກສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

(ຂ) ຫລັງຈາກນັ້ນ ຢ່າງໜ້ອຍແມ່ນຫຼາຍໆ 4ປີ ແລະ ຕາມການທວງຂອງຄະນະກຳມະການ.

2. ບົດລາຍງານຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນບັນດາບັດໂຈ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບໃສ່ມາດຕະການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພັນທະຕາມສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 19

1. ຄະນະກຳມະການ ຈະຮັບຮອງເອົາລະບຽບການພາຍໃນຂອງຕົນ.
2. ຄະນະກຳມະການ ຈະເລືອກເອົາຄະນະປະຈຳຂອງຕົນ ຊຶ່ງ ມີອາຍຸການ 2ປີ.

ມາດຕາ 20

1. ຄະນະກຳມະການ ຈະປະຊຸມກັນຢ່າງເປັນປົກກະຕິໃນແຕ່ລະປີ ໂດຍໃຊ້ເວລາບໍ່ເກີນ 2ອາທິດ ເພື່ອພິຈາລະນາບົດລາຍງານທີ່ຕົນໄດ້ຮັບຕາມມາດຕາ 18 ຂອງສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້.
2. ປົກກະຕິແລ້ວ, ກອງປະຊຸມຕ່າງໆຂອງຄະນະກຳມະການ ຈະຖືກຈັດຂຶ້ນຢູ່ສຳນັກງານໃຫຍ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຫລື ຢູ່ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ຄະນະກຳມະການເຫັນວ່າສະດວກ.

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສິນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, *ປະມວນສິນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ*, ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ “ການກຳຈັດ” ມາເປັນ “ການລົບລ້າງ” ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄໝ,

ມາດຕາ 21

1. ໂດຍຜ່ານສະພາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ຄະນະກຳມະການ ຈະລາຍງານປະຈຳປີໃຫ້ແກ່ສະມັດຊາໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ແລະ ອາດຈະໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳທີ່ໄປບົນຜືນຖານການຄນຄ້ວາ ບັນດາບົດລາຍງານ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກລັດພາຄີ. ຂໍ້ສະເໜີ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳທີ່ໄປດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຂຽນລົງໃນບົດລາຍງານຂອງຄະນະກຳມະການ ພ້ອມດ້ວຍຄຳຄິດຄຳເຫັນຕ່າງໆຈາກລັດພາຄີ, ບຸ່ງຫານນີ.
2. ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສົ່ງບົດລາຍງານຂອງຄະນະກຳມະການໄປຍັງຄະນະກຳມາທິການວ່າດ້ວຍສະຖານະພາບຂອງແມ່ຍິງຊາບ.

ມາດຕາ 22

ບັນດາອົງການວິຊາສະເພາະ ມີສິດສົ່ງຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕົນໄປຮ່ວມພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂໍ້ບັນຍັດຕ່າງໆຂອງສົນທິສັນຍານີ້ ຊຶ່ງ ນອນຢູ່ໃນຂອບເຂດການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ. ຄະນະກຳມະການອາດຂໍໃຫ້ ອົງການວິຊາສະເພາະ ສົ່ງບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສົນທິສັນຍານີ້ໃນຂອບເຂດການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການເຫລົ່ານັ້ນຮັບຜິດຊອບ.

ພາກທີ vi

ມາດຕາທີ 23

ບໍ່ມີຂໍ້ບັນຍັດໃດໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ ຈະຂັດແຍ່ງກັບຂໍ້ບັນຍັດທີ່ເໝາະສົມກວ່າໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມສະເໝີພາບລະ ຫວ່າງຍິງແລະ ຊາຍປາກົດຜົນເປັນຈິງ ຊຶ່ງມີຢູ່:

- (ກ). ໃນກົດໝາຍຂອງລັດພາຄີ; ຫລື
- (ຂ). ໃນສົນທິສັນຍາ, ສັນຍາ ຫລື ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນໆທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 24

ລັດພາຄີ ຮັບປະກັນຈະເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນໃນລະດັບຊາດ ແນໃສ່ເພື່ອບັນລຸການປະຕິບັດສິດທິທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໃຫ້ປາກົດເປັນຈິງຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ມາດຕາ 25

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, *ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ*, ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ “ການກຳຈັດ” ມາເປັນ “ການລົບລ້າງ” ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

1. ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະເປີດຮັບເອົາການລົງນາມຂອງຫມົດທຸກລັດ.
2. ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້.
3. ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ. ສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນຈະຕ້ອງຍື່ນຕໍ່ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ.
4. ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະເປີດຮັບເອົາການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງຫມົດທຸກລັດ. ການເຂົ້າຮ່ວມຈະມີຜົນສັກສິດດ້ວຍ ການຍື່ນສານເຂົ້າຮ່ວມ ຕໍ່ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ.

ມາດຕາ 26

1. ທຸກລັດພາຄີ ມີສິດສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ທຸກເວລາ ໂດຍແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໄປຍັງເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ.
2. ຖ້າເຫັນຈຳເປັນ, ສະມັດຊາໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະດຳເນີນບາດກ້າວຕ່າງໆ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄຳສະເໜີດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 27

1. ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ໃນມື້ທີ່ສາມສິບ ນັບແຕ່ມີການຍື່ນສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫລື ສານເຂົ້າຮ່ວມສະບັບທີ່ຊາວ.
2. ສຳລັດລັດໃດທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫລື ສານເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ພາຍຫລັງການຍື່ນສານສັດຕະຍາບັນ ຫລື ສານເຂົ້າຮ່ວມສະບັບທີ່ຊາວ, ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນມື້ທີ່ສາມສິບ ນັບແຕ່ມີການຍື່ນສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫລື ສານເຂົ້າຮ່ວມຂອງລັດດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ມາດຕາ 28

1. ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບ ແລະ ສົ່ງບົດບັນທຶກຂໍ້ສະຫງວນທີ່ລັດຕ່າງໆເຮັດຂຶ້ນ ໃນເວລາໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫລື ສະເໜີເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີນັ້ນໄປໃຫ້ລັດອື່ນໆຊາບ.
2. ຂໍ້ສະຫງວນໃດທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດໄດ້.

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສິນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ, 'ປະມວນສິນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກຳຈັດ" ມາເປັນ "ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

3. ຂໍ້ສະຫງວນຕ່າງໆສາມາດຖອດຄືນໄດ້ໃນທຸກເວລາ ໂດຍແຈ້ງໄປຍັງເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ, ຊຶ່ງ ຈະເປັນຜູ້ແຈ້ງຕໍ່ໄປໃຫ້ໝົດທຸກລັດພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຊາບ. ແຈ້ງການດັ່ງກ່າວ ຈະມີຜົນສັກສິດໃນເມື່ອປະເທດຕ່າງໆໄດ້ຮັບ.

ມາດຕາ 29

1. ທຸກໆຂໍ້ຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງລັດພາຄີ ກ່ຽວກັບການຕິຄວາມໝາຍ ຫລື ການໃຊ້ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກແກ້ໄຂ ດ້ວຍການເຈລະຈານັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກສົ່ງໄປແກ້ໄຂດ້ວຍອະນຸຍາໂຕຕຸລາການ ຕາມຄໍາສະເໜີຂອງຝ່າຍໃດຝ່າຍນຶ່ງ. ຖ້າວ່າ ພາຍໃນຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ມີສະເໜີຂໍໃຫ້ມີການແກ້ໄຂດ້ວຍອະນຸຍາໂຕຕຸລາການນັ້ນ ສອງຝ່າຍບໍ່ສາມາດຕົກລົງກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງອະນຸຍາໂຕຕຸລາການໄດ້, ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍນຶ່ງສາມາດສົ່ງຂໍ້ຂັດແຍ້ງໄປຍັງສານຍຸຕິທຳສາກົນ ໂດຍ ສົ່ງຄໍາຮ້ອງທີ່ສອດຄ່ອງກັບທຳມະນູນຂອງສານດັ່ງກ່າວ.
2. ໃນເວລາລົງນາມ ຫລື ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຫລື ສະເໜີເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີນັ້ນ ແຕ່ລະລັດພາຄີມີສິດຖະແຫລງວ່າ ຕົນບໍ່ຖືກຜູກມັດ ໂດຍວັກທີ່ 1 ຂອງມາດຕານີ້. ລັດພາຄີອື່ນໆ ກໍ່ຈະບໍ່ຖືວ່າວັກດັ່ງກ່າວ ຜູກມັດລັດທີ່ເຮັດຂໍສະຫງວນນັ້ນ.
3. ລັດພາຄີໃດເຮັດຂໍສະຫງວນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບວັກທີ່ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ສາມາດຖອນຂໍສະຫງວນນັ້ນຄືນໄດ້ໃນທຸກເວລາ ໂດຍ ແຈ້ງໄປຍັງເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ.

ມາດຕາ 30

ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ເຮັດເປັນພາສາອາຣັບ, ຈີນ, ອັງກິດ, ຝຣັ່ງເສດ, ຣັດເຊຍ ແລະ ແອດສະປາຍ, ມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ, ແລະ ຈະຖືກຮັກສາໄວ້ນຳເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ.

ເພື່ອເປັນຫລັກຖານ, ບັນດາຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງຈຶ່ງໄດ້ລົງນາມໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.

(ຈີບ).

ຮູບລັກຖານສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກົມສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, ປະມວນສົນທິສັນຍາສາກົນ: ສິດທິມະນຸດ', ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ "ການກຳຈັດ" ມາເປັນ "ການລົບລ້າງ" ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄຫມ,

ແຫລ່ງເອກກະສານ: ກິນສິນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, 1999, ເຫລັ້ມ I, *ປະມວນສິນທິສັນຍາສາກົນ: ລິດທິມະນຸດ'*, ວຽງຈັນ
ໝາຍເຫດ: ໄດ້ມີການປ່ຽນແທນ ຊື່ ຈາກ “ການກຳຈັດ” ມາເປັນ “ການລົບລ້າງ” ຊຶ່ງທັງສອງຄຳນີ້ ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ທັງນີ້
ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸກສະໄໝ,